

Tobě

1. Solitér (N. Sedaka / P. Vrba)
2. Jen Pán Bůh ví (L. Štáidl / L. Štáidl)
3. Tobě (L. Štáidl / L. Štáidl)
4. Pak snad ti dojde (L. Štáidl / P. Vrba)
5. Smím dál I (L. Štáidl / L. Štáidl)
6. Ty, slunce a já (P. Krejča / E. Krečmar)
7. Už jsem za vodou (L. Štáidl / L. Štáidl)
8. Jen já vím kdy žena pláče (P. Sledge / P. Vrba)
9. Když tenor zpívá z vejšky (N. Sedaka / M. Bukovič)
10. Smím dál II (L. Štáidl / L. Štáidl)
11. Já se vrátím (G. Verdi / E. Pergner / P. Vrba)

Solitér

Co můžu dát, Ty dávno máš

A z lásky nám jen málo zbývá

To plátno dnů já znám, Ty znáš

Ted' dát mu rám, říct pravdu zbývá

Jak solitér je láska blýskavá

A dívka z náhlé krásy roztává

A v den, kdy rozpozná, že není fér

Zastaví solitér

Ten kámen zastaví i pod cenou

To dívka vzdává boj tím se ženou

Že vyplatí ho, zase ještě doufá

Až se zlé dny přeženou

Co můžu dát, Ty dávno máš

A z lásky nám jen málo zbývá

To plátno dnů já znám, Ty znáš

Ted' dát mu rám, říct pravdu zbývá

Pryč solitér, jen lístek zástavní

Jí říká, že snad byla láska v ní

Tak drobné shání dál, tak ber kde ber

Na ten svůj solitér

Ten solitér je kámen putovní

Je stálý, krásný, věčně zánovní

A cit, to je jen půjčka z vyšších sfér

Na věčný solitér

Jen Pán Bůh ví

Jseš sám, zase už problémy máš

Tak sám, že od strachu umíráš

Jen pár do kopy přátel snad dáš

Ten pár kde vězí, marně se ptáš

Jen Pán Bůh ví co s tím

Jen on a já to vím

To já Tvý SOS zachytím

A já jediná hned přiletím

Jak víš, bolesti Tvý utiším

A víš, že já Tě vždy vyslyším

Jen Pán Bůh ví co s tím

Jen on a já to vím

Že se mnou nic nezískáš

Jen lásku mou, to už dávno víš

Chceš-li víc, nechej mě žít

A dej mi tu svou

Už víš, jak smutné je zůstat sám
Snad víš, že i já strach z toho mám

Že se mnou nic nezískáš
Jen lásku mou to už dávno víš
Chceš-li víc, nechej mě žít
A dej mi tu svou

Ty svůj, do hry vklad dáš - netuším
Jseš svůj, já přesto dál vydržím
Až já Tvý SOS zachytím
Jen já jediná zas přiletím
Jen Pán Bůh ví co s tím
Jen on a já to vím
Jen Pán Bůh ví co s tím
Jen on a já to vím

Tobě

Svět se mi podivný zdá
Neznámou chorobu má
Lidi se podvádí, zabíjí
Ve jménu božím
Vůbec už neumí snít
Jen a jen víc chtějí mít

Na slunce nesmíme jít
Voda už nedá se pít
Na lásku umíraj všichni
co nejsou moc věrní
Čím dál tím míň smysl má
Věřit a doufat, že potkáš
Někoho, kdo rozezná
Pravdu od lží a lstí
Pravdu od lží a lstí

O to víc, čím dál víc
Já už jen k Tobě důvěru mám
Na Tvou sílu a lásku spoléhám
O to víc, čím dál víc
S Tebou všechno vždy rychle přebolí
S Tebou nevnímám zlé okolí

O to víc, čím dál víc
S Tebou všechno vždy rychle přebolí
S Tebou nevnímám zlé okolí

Kdyby svět za něco stál,
O děti svý by se bál,
Víc by je miloval,
Víc by je před sebou chránil,
Jak chráním já lásku Tvou
Před zimou, bídou a tmou

Životu smysl zas dá
Jen láska převeliká
Když člověk miluje
Nevnímá rány, co bolí
Proto tě tak ráda mám
A Tobě, jen Tobě zpívám
Možná se naivní zdá
Má píseň upřímná
Má píseň upřímná
Má píseň upřímná
Ná, ná, ná,...

Pak snad Ti dojde

Jednou, až náhle s jinou
K ránu budeš sám
A já že jinde dávno, jsem tatam
Pak snad Ti dojde, že líp jsi vážit měl
Co máš a mít jsi chtěl
Jednou, až dáš mé jméno
Jiné v spánku jen
A tam kde byla ráno, prázdné je
Pak snad Ti dojde, že nejde prominout
Když myslíš na jinou

Jednou Ti doufám dojde

Že nemá se nikdy Ti stát
Abys všem říkal cizím jménem
Té co máš pořád stejně rád
Jednou Ti doufám dojde,
Že lepší je možná i lhát
Abys to nesplet, jméno Láska
Každé z nich můžeš dát

Jednou, až najdeš jednu stejnou
V davu žen
A dáš jí jméno láska Jméno mé
Pak snad Ti dojde, že to jsem já v ní zas
A s ní se vrátí čas

Jednou Ti doufám dojde
Že nemá se nikdy Ti stát
Abys všem říkal cizím jménem
Té co máš pořád stejně rád
Jednou Ti doufám dojde,
Že lepší je možná i lhát
Abys to nesplet, jméno Láska
Každé z nich můžeš radši dát

Jednou Ti doufám dojde
Že nemá se nikdy Ti stát
Abys všem říkal cizím jménem
Té co máš pořád stejně rád
Jednou Ti doufám dojde,

Že lepší je možná i lhát

Abys to nesplet, jméno Láska

Každé z nich můžeš klidně dát

Smím dál I. (Iveta a Karel Gott)

Gott: Už když jsem ráno vstával, cítil jsem

V zádech ten známý strach

Co mívám vždycky, když se blíží krach

Říkám si, dneska nechod' ven

Podivnou příchuť mandlí v ústech mám

Když u dveří zazvoní

Odněkud kvítí hřbitovní voní

Ve chvíli, kdy už otvírám

Iveta: Smím dál, smím dál, prosím

Karel: Říká a já blázen souhlasím

Oba: Dopředu vím, že pádem tím

Zas v tom lítám a novou lásku mám

Dál žít, dál žít chci s ní

Jen a jen s ní milióny dní

Věřit se má, i když se zdá

Že už Tě krásnýho nic nepotká

Iveta: Přestalo pršet, pane, díky vám

za úkryt útulný

Snad zase někdy příště záludný

počasí novou šanci dá

Karel: Raději dlouho měl jsem zůstat spát

Míň bolí snít než bdít

Od nebes budu déšť teď stále chtít

V naději, že zas zazvoní

Iveta: Smím dál, smím dál, prosím

Karel: Řekne a já blázen souhlasím

Oba: Dopředu vím

Že pádem tím

Zas v tom lítám

A novou lásku mám

Dál žít, dál žít chci s ní

Jen a jen s ní milióny dní

Věřit se má, i když se zdá

Že už tě krásnýho nic nepotká

Věřit se má, i když se zdá

Že už tě krásnýho nic nepotká

Ty, slunce a já

Tak se mi zdá, aspoň chvílemi

Že nejsi klid na tý dráze mý

Jen zdánlivě jsme v páru
Cítím pohraniční čáru
Žijem každý na svém cizím území
To může být pouhou únavou
Starosti nám visí nad hlavou
A pak ten déšť i mráz
Potom chladno je i v nás
Pojeď na jih
Lledy z duší odplavou

Ty, slunce a já
Ty, moře, slunce a já
Obloha bleděmodře bezstarostná
Ty, slunce a já
Ty, moře, slunce a pláž
Tam snad si uvědomíš
To, že mě máš

Ležet a snít celý dlouhý den
A sentiment jižních kantilén
Já budu krásně líná
Z toho slunce, z lásky, z vína
Na to co ti doma běží - zapomeň!

Ty, slunce a já
Ty, moře, slunce a já
Obloha bleděmodře bezstarostná

Ty, slunce a já

Ty, moře, slunce a pláž

Tam snad si uvědomíš

To, že mě máš

Ty, slunce a já

Ty, moře, slunce a já

Nálada nádherně je bleděmodrá

Ty, slunce a já

Ty, moře, slunce a prám

Tak snad si uvědomím

To, že tě mám

Ty, slunce a já

Ty, moře, slunce a já

Ná, ná, ná,...

Už jsem za vodou

Obvyklé trápení s láskou zas mám

Vlastně nic vážného, to všechno znám

Pro Tebe, láska má

Milá a krásná chci být

Pro sebe lásku Tvou

Sobecky chci jenom mít

Milovat víc a víc

To je můj hřích

Nevidím, neslyším Ten cizí smích

Všichni už dávno ví

Jenom já netuším nic

Že nejsem tvá jen já, že jich máš už zase víc

Vždycky, když už už zdá se mi

Že jsem za vodou

Na hlavu z hůry kápne mi, jakoby náhodou

Stačí jen málo, věřte mi

A já se utopím,

Ač už se zdálo chvílemi

Znovu že se narodím

znovu že se narodím

Sama zas bývám když uléhám spát

Nemusím říkat, že není oč stát

Bez lásky bláznivý

Kdopak mě naučí žít?

Otázkou zůstává, budu li vůbec chtít

Vždycky, když už už zdá se mi

Že jsem za vodou

Na hlavu z hůry kápne mi jakoby náhodou

Stačí jen málo, věřte mi

A já se utopím,

Ač už se zdálo chvílemi

Znovu že se narodím

znovu že se narodím

Vždycky, když už už zdá se mi

Že jsem za vodou

Na hlavu z hůry kápne mi, jakoby náhodou

Stačí jen málo, věřte mi

Aa já se utopím,

ač už se zdálo chvílemi

Znovu že se narodím

Znovu že se narodím

Znovu že se narodím

Jen já vím, kdy žena pláče

Jen já vím, kdy žena pláče

Kdy svůj pokoj zamyká

A kdy slzám téct už nebrání

Tehdy má polštář celý zmáčen

Z jistot bývá panika

Hořkost v ní zůstává z poznání

Jen já vím, kdy žena pláče

Kdy se tmy začne bát

A nový den už odmítá

Svět je jenom prázdná scéna

A nemá sílu štkát

Na strop příběh svůj si promítá

Příběh lásky v barvách

Co konec šedý mívá

Včera věčná

Je láska dnes minulé

Bolí, bolí a dál Je v ženě živá

Jen já vím, kdy žena pláče

Důvod vstát jí uniká

S prohrou bývá každý jenom sám

Tehdy má polštář celý zmáčen

A všechno v ní nařiká

Proč to říkám?

Já to znám

Já vím, kdy žena pláče

Důvod vstát jí uniká

S prohrou bývá každý jenom sám

Tehdy má polštář celý zmáčen

A všechno v ní nařiká

Proč to říkám?

Já to znám

Jen já vím, kdy žena pláče

Kdy svůj pokoj zamyká

A kdy slzám téct už nebrání

Tehdy má polštář celý zmáčen

Z jistot bývá panika

Hořkost v ní zůstává z poznání

Když tenor zpívá z vejšky

Když tenor zpívá z vejšky

Po zádech mi kráčí mráz

Když tenor zpívá z vejšky,

Žije se mi líp a snáz

Tak si dej tu práci a zpívej dál

Tenor Tvůj už mě dávno hrozně bral

Když mi zpívá tenor z vejšky

Všechno mě to táhne ven

Zaspívej mi jednou, dvakrát

Zaspívej mi třikrát

Očekávám krásnej den

Báječnej den

Smutný vrány mi lítají nad hlavou

Padá déšť a já kráčím tou záplavou

Skoro se mi zdá, že lítám

Oblohy se dotýkám

Zítra zase vyjde slunce,

Dneska šlo spát

S tím tenorem

Co ráda mám,

Ráda mám

Jenže - když tenor zpívá z vejšky

Po zádech mi kráčí mráz

Když tenor zpívá z vejšky,

Žije se mi líp a snáz

Když mi tenor zpívá z vejšky,

Všechno mě to táhne ven

Zazpívej mi jednou, dvakrát

Zazpívej mi třikrát

Očekávám krásnej den

Báječnej den

A tak si zpívám

Když mi zpívá tenor z vejšky

Všechno mě to táhne ven

Když tenor zpívá z vejšky,

Očekávám krásnej den

Hele, hele já, já tu jsem

Hele, hele já, já tu jsem

Hele, hele, hele, hele, hele

Já tu jsem

Smím dál II.

Sem tam se stává mužům stárnoucím

Stejně tak dívenkám,

Že ztratí hlavu svou - to já už znám

Podlehnou citům horoucím

Taky já dneska ráno vzplála jsem,

Když čirou náhodou

Bouře a déšť ve chvíli příhodnou

Dopadly na vyprahlou zem

Smím dál, smím dál, prosím

Říkám a on rázem souhlasí

Dopředu vím

Že pádem tím,

Zas v tom lítám

A s láskou kříž zas mám

Dál žít chci žít jen s ním

Jen a jen s ním

Milióny dní

Věřit se má

I když se zdá

Že už tě krásnýho nic nepotká

Našla jsem úkryt přímo filmový,

Někoho s ním, kdo ví

Že příště přijdu, i když májový

Déšť na TV nepředpoví

Smím dál, smím dál, prosím

Říkám a on rázem souhlasí

Dopředu vím

Že pádem tím,

Zas v tom lítám

A s láskou kříž zas mám

Dál žít, chci žít jen s ním

Jen a jen s ním

Milióny dní

Věřit se má

i když se zdá

Že už tě krásnýho nic nepotká

Věřit se má

I když se zdá,

Že už tě krásnýho nic-

Že už tě nic nepotká

Já se vrátím

Lásko, svítá

Už půjdu - ty neptej se kam

Jsem jen část tvého nádherného hříchu

Dlouho pátráš a ptáš se proč zhasla má zář

Já ti odcházím z paměti mám jinou už tvář

Kráčím tmou

Mám tisíc let

Jem v zemi soumraků

V krásné říši, kde můžeš se dotknout i zázraků

Lásko svítá

Už půjdu - je nejvyšší čas

Vím, že stmíváním paměti víc touhy je v nás

Já se vrátím zas tam za tebou zpátky

Kde to znám

Ty a já

My dva stálí

Já se vrátím zas tam za tebou zpátky

SFouknem čas

Ty a já

a láska v nás

V němém údivu ptáš se mě - čím jsi?

Vždycky tvá, když mě svou vírou vzkřísíš

Vzácnou vírou

Co září, jak měsíční svit

Zítřka znovu se najdeme jen,

Budeš-li chtít

Proletím staletí

za duší spřízněnou

Mít chci tvá objetí,

Jít jen za láskou tvou za duší spřízněnou